

عنوان مقاله:

بهداری نظامی در بحرانها، بلایا و حوادث غیر مترقبه

محل انتشار:

همایش سراسری راهکارهای ارتقاء مدیریت بحران در حوادث و سوانح غیرمترقبه (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

علی غنجال - دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله - پژوهشکده طب، رزمی مرکز تحقیقات بهداری

منیره متقی

صدیقه میرهاشمی

عبدالرضا دلاوری

خلاصه مقاله:

بحرانها، بلایا و حوادث غیر مترقبه از عواملی هستند که امکان دارد بوفور در زندگی جوامع انسانی اتفاق افتد و بر اساس وسعت و نقطه اثر و جوامع میزان تراکم جمعیتی انسانی درگیر آن ممکن است منجر به ایجاد فجایع و یا بلایای کوچک و بزرگ گردد. معمولا در برخورد با بحرانها و بلایای عمومی یکی از قسمتهای که بعنوان نیروی کمکی وارد عمل می گردد نیروهای نظامی هستند که بر اساس نوع خدمات قابل ارائه خود به ایفاء نقش می پردازند. یک قسمت از نیروهای نظامی که معمولا در صحنه حادثه حاضر می شود و به ایفاء نقش می پردازد بهداری نظامی (رزمی) می باشد. بهداری نظامی بخاطر مختصات ویژه و تواناییهای خاصی که دارد. معمولا با سرعت عمل و قدرت مانور بیشتری در این صحنه ها می تواند داخل گردد. از جمله این مختصات و ویژگیها می توان به موارد ذیل اشاره نمود: 1- داشتن ماهیت ذاتی حضور در بحرانها 2- داشتن سازمان لازم برای مداخله در امور بحرانی. 3- آمادگی حضور سریع این نیروها در صحنه سازی رزمی 4- داشتن تجهیزات و امکانات موبایل و سبک و ساده 5- داشتن نظم و انضباط خاص (مخصوصا در چنین موقعیتهایی) 6- دیدن آموزشهای لازم برخورد با مجروحین و مصدومین در سطوح مختلف 7- امکان استقرار در محیط های چادری با مجروحین و مصدومین در سطوح مختلف. بهداری نظامی در شرایط بحران معمولا بازوی کمکی بهداری غیر نظامی می باشد ولی در پاره ای حوادث و بلایا امکان دارد دارای نقش ویژه ای گردد مانند آنچه در حوادث و بلایای بیولوژیکی، شیمیایی و تروریستی اتفاق می افتد. در این موارد بخاطر وجود تجهیزات و تجربه زیاد نیروهای نظامی نقش حمایت کننده را ایفا می کند. زمینه های عمده ای که بهداری نظامی در بحرانها، حوادث و بلایا می تواند در آنها مشارکت داشته باشد عبارتند از: 1- امور بهداشتی (اعم از بهداشت محیط، مواد غذایی و آشامیدنی، ضد عفونی محیط، واکسیناسیون و بیماری های دیگر). 2- تریاژ و امور درمانی (بعنوان انجام اقدامات اولیه فوری و در مواردیکه امکانات اجازه دهد انجام اقدامات درمانی بعدی). 3- انتقال مصدومین و مجروحین به مناطق امن تر و یا مناطق عقبه بوسیله تجهیزات انتقالی زمینی و هوایی موجود در بهداری نظامی. 4- احداث و تجهیز مراکز درمانی سبک و سیار معمولی و ویژه 5- ثبت آمار و مجروحین، مصدومین و متوفیان ارجاع شده.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/7769>

